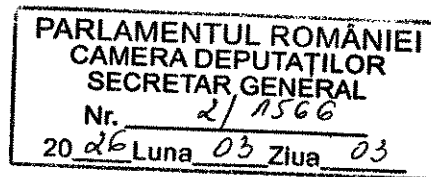




CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 19371/2025 din data de 03.03.2025



**Doamnei Ioana Bran – Voinea,
Secretar general adjunct al Camerei Deputaților**

Stimată doamnă secretar general adjunct,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. Plx. 592/2025 din data de 23 decembrie 2025, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor*, în vederea avizării, vă comunicăm, alăturat, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din data de 24 februarie 2026, prin care a fost avizată negativ această propunere legislativă.

Cu deosebită considerație,

**Judecător Andreea Simona Uzlău
Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii**



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 24

din 24 februarie 2026

Analizând *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor*, transmisă spre avizare de Camera Deputaților,

În temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL

CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Avizează negativ *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor*, pentru motivele prezentate în Anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se comunică Camerei Deputaților, potrivit legii.

Data în București, la data de 24 februarie 2026.

Judecător Gheorghe-Liviu Odagiu
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

AVIZ

referitor la Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor

În urma examinării *Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor*, transmisă spre avizare de Camera Deputaților

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

În baza Hotărârii nr. 24 din 24 februarie 2026 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii,

Avizează negativ *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor*, pentru următoarele considerente:

Sub un prim aspect, Plenul reține că reglementarea actuală referitoare la statutul judecătorilor și procurorilor este de dată relativ recentă, Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor intrând în vigoare la data de 16 decembrie 2022.

În aceste condiții, nevoia unei noi intervenții normative în această materie ar trebui pusă în relație cu eventuale disfuncționalități majore constatate în procesul de aplicare a noilor dispoziții legale, care să reclame modificarea sau completarea urgentă a cadrului normativ. Or, din perspectiva sistemului de răspundere a judecătorilor și procurorilor nu au fost identificate asemenea disfuncționalități.

Este bine cunoscut faptul că orice inițiativă legislativă nu trebuie să ignore nevoia destinatarilor normelor juridice de a se raporta la un cadru normativ stabil și predictibil, context în care instabilitatea cadrului normativ trebuie evitată întrucât afectează calitatea acestuia și



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

conduce, inevitabil, la incertitudine juridică și, uneori, chiar la abordări neunitare în procesul de aplicare a legilor.

Tocmai pentru acest motiv, mai cu seamă când se pune problema modificării reglementărilor referitoare la statutul judecătorilor și procurorilor, orice demers de modificare sau completare a legislației trebuie atent evaluat înainte de a fi inițiat, fiind evident faptul că promovarea unor inițiative legislative numeroase și fragmentate nu poate fi în consonanță cu reperele firești care trebuie să caracterizeze procedura legislativă. Cu atât mai mult, fiind vorba de statutul magistraților, eventuale modificări repetate, la intervale mici de timp, nu ar putea aduce vreun beneficiu real pentru calitatea cadrului normativ.

Pe aceste premise, chiar și atunci când ar fi necesare unele intervenții normative, situație care nu se regăsește în privința propunerii legislative transmise spre avizare, este de dorit ca acestea să nu fie promovate separat și fragmentat. Dimpotrivă, un demers de modificare a legislației referitoare la statutul judecătorilor și procurorilor trebuie să fie precedat de o analiză consistentă, care să identifice toate sau cât mai multe dintre aspectele care reclamă modificări sau completări și să creeze premisele pentru un viitor cadru normativ coerent, corelat și, în același timp, stabil.

Or, este evident faptul că propunerea legislativă transmisă spre avizare nu răspunde acestor exigențe.

Pe de altă parte, intervalul de timp trecut de la intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2022 a permis doar într-o mică măsură aplicarea și verificarea în practică a noului cadru legal în materia răspunderii judecătorilor și procurorilor, fără a fi semnalate deficiențe ale noilor reglementări.

În aceste condiții, apare ca prematură orice discuție referitoare la modificarea acestui cadru legal, un astfel de demers putând fi realizat după o perioadă semnificativă de aplicare a acestor reglementări și după o analiză pertinentă a tuturor aspectelor semnalate în această perioadă.

În același timp, art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, statuează expres faptul că *„(1) Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a*



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

Drepturilor Omului. (2) Pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare.”

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, *„Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de lege, a propunerilor legislative și a celorlalte proiecte de acte normative reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative. Evaluarea preliminară a impactului presupune identificarea și analizarea efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse”, iar potrivit alin. (2), „Evaluarea preliminară a impactului proiectelor de acte normative este considerată a fi modalitatea de fundamentare pentru soluțiile legislative propuse și trebuie realizată înainte de adoptarea actelor normative.”*

Evaluarea preliminară a impactului propunerii legislative impusă de legiuitor trebuie să fie efectivă, fapt care implică o analiză concretă și documentată asupra efectelor previzionate ale intervenției normative preconizate.

Or, în expunerea de motive a propunerii legislative transmisă spre avizare nu este realizată vreo analiză care să vizeze identificarea și evaluarea consecințelor măsurilor propuse prin proiectul de act normativ și nici nu rezultă cu claritate care sunt, în opinia inițiatorului, insuficiențele legislației în vigoare.

Prin urmare, din această perspectivă, Plenul consideră că demersul normativ în discuție nu respectă nici cerințele reglementate de art. 6 și 7 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Sub un alt aspect, analizând conținutul propunerii legislative, Plenul constată că majoritatea propunerilor au mai făcut obiectul unor inițiative legislative anterioare (de modificare și completare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor), acestea fiind analizate și tranșate în procedura legislativă corespunzătoare, fiind supuse și analizei Curții Constituționale. În acest context, cadrul juridic în vigoare reflectă deja opțiunea normativă stabilită, iar reluarea acelorași soluții nu este de natură să aducă elemente de noutate care să justifice o reconfigurare a reglementării existente.

Astfel, la data de 30 ianuarie 2018, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unor obiecții de neconstituționalitate a unor dispoziții din *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor*. Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 30 ianuarie 2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 199 din 5 martie 2018.



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

Curtea Constituțională a reținut în considerentele Deciziei nr. 45/2018 că „definirea erorii judiciare trebuie să fie clară, precisă și previzibilă [cu privire la cerințele de calitate a legii, a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014] și să stabilească justul raport care trebuie să existe între o eroare judiciară și o greșeală de judecată. Pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la situația în care orice greșeală, cât de mică sau neînsemnată, va fi calificată drept eroare judiciară, întrucât, în principiu, este susceptibilă să producă o vătămare, iar statul va fi pasibil a răspunde civil. Constituția prevede că statul răspunde pentru erori judiciare, noțiune care presupune o abatere de o anumită gravitate de la interpretarea și aplicarea normelor legale, indiferent că sunt de procedură sau substanțiale, dar care produc consecințe grave asupra drepturilor și libertăților fundamentale. Dacă în privința drepturilor absolute orice abatere produce consecințe grave, în privința altor categorii de drepturi fundamentale, legiuitorul trebuie să circumscrie condițiile care, întrunite fiind, denotă o încălcare de o gravitate ridicată, aptă/capabilă să producă, la rândul ei, o vătămare de o anumită intensitate. Prin urmare, legiuitorul trebuie să dea o definiție acestei noțiuni care să reflecte caracterul său de abatere neobișnuită de la modul uzual de desfășurare a procedurilor judiciare sau de aplicare a normelor de drept substanțial, raportându-se, astfel, la greșeli manifeste, indubitabile, incontestabile, crase, grosiere, absurde sau care au provocat concluzii faptice sau juridice ilogice sau iraționale. Se evită, astfel, de exemplu, și situația calificării jurisprudenței neunitare sau a revirimentului jurisprudențial drept eroare judiciară. Este, de asemenea, de observat că simplele interpretări judiciare eronate sunt susceptibile a fi corectate în mod exclusiv prin intermediul căilor ordinare/extraordinare de atac, ele neconstituindu-se în erori judiciare în sensul art. 52 alin. (3) din Constituție.”

Mai mult, abaterea disciplinară vizând "nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii", prevăzută anterior de art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004, a fost eliminată ca urmare a Hotărârii CJUE din 21 decembrie 2021, în cauzele conexe C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 și C-840/19, proces penal împotriva QN și alții. Potrivit acestei hotărâri, principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun sunt ținute de deciziile curții constituționale naționale și nu pot, din acest motiv și cu riscul săvârșirii unei abateri disciplinare, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate, chiar dacă ele consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, articolului 325 alineatul (1) TFUE sau Deciziei 2006/928.



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

Pe aceste premise, propunerea de redefinire a noțiunii de *eroare judiciară*, precum și a celor de *rea-credință* și *gravă neglijență*, prin menționarea explicită și a nerespectării deciziilor Curții Constituționale a României ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii, dar și propunerea de reglementare a abaterii disciplinare cu acest conținut, este în contradicție atât cu exigențele impuse de Curtea Constituțională, cât și cu cele care rezultă din jurisprudența europeană.

Plenul apreciază că propunerea vizând caracterul obligatoriu al introducerii acțiunii în regres, fără a mai fi condiționată de constatarea prealabilă a secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul că eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu *rea-credință* sau *gravă neglijență*, contravine dispozițiilor art. 52 alin. (3) teza a II-a și ale art. 124 alin. (3) din Constituția României.

Potrivit art. 52 alin. (3) teza a II-a din Constituție, „*Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență*”. Astfel, orice opțiune legislativă trebuie să respecte prevederile din Constituție referitoare la răspunderea magistraților, fiind necesar a se stabili, în mod riguros, că răspunderea civilă a judecătorilor și procurorilor este angajată numai în condițiile în care și-au exercitat prerogativele funcției lor cu *rea-credință* sau *gravă neglijență*.

De asemenea, prin reglementarea caracterului obligatoriu al introducerii acțiunii în regres se încalcă prevederile constituționale care consacră principiul independenței justiției.

În acest sens, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție „nu au un caracter declarativ, ci constituie norme constituționale obligatorii pentru Parlament, care are îndatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme corespunzătoare de asigurare reală a independenței judecătorilor, fără de care nu se poate concepe existența statului de drept, prevăzută prin art. 1 alin. (3) din Constituție” (Decizia Curții Constituționale nr. 153 din 06 mai 2020, publicată în M. Of. nr. 489 din 10 iunie 2020).

De asemenea, în Recomandarea nr. R (94) 12 privind independența, eficiența și rolul judecătorilor (Principiul I.2.d), Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a stabilit că „Judecătorii trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a lua hotărârile imparțial, în conformitate cu conștiința lor și cu interpretarea pe care o dau faptelor, respectând regulile relevante stabilite de lege”.

Actualele dispoziții procedurale referitoare la *posibilitatea* exercitării unei acțiuni în regres împotriva unui judecător sau procuror, reglementate în art. 269 alin. (3) – (15) din Legea nr.



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, sunt în acord cu exigențele constituționale, procedura actuală asigurând garanții judecătorilor și procurorilor, care se subsumează ideii de independență și imparțialitate.

Reglementarea caracterului obligatoriu al introducerii acțiunii în regres fără a mai fi condiționată de aprecierea asupra faptului dacă magistratul și-a exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, reprezintă în sine o nesocotire a principiului independenței justiției.

În plus, cu privire la caracterul obligatoriu al introducerii acțiunii în regres, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014 asupra propunerii legislative privind revizuirea Constituției României, paragraful 174, a statuat că, "deși sintagma propusă a fi introdusă pare a viza indicarea titularului dreptului de regres în cazul prejudiciilor cauzate prin orice eroare judiciară care a fost rezultatul exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, în realitate, din cauza modului său de formulare, obligă statul să își exercite dreptul de regres. Caracterul imperativ al sintagmei propuse a fi introdusă în corpul art. 52 alin. (3) din Constituție poate duce la situații inadmisibile, în care statul va promova în mod automat acțiunea în regres ori de câte ori acoperă un prejudiciu cauzat printr-o eroare judiciară, fără a mai avea un drept de apreciere asupra faptului dacă magistratul și-a exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, solicitând, astfel, în mod mecanic intervenția instanței judecătorești. De aceea, conținutul normativ propus ar trebui să aibă în vedere, eventual, *posibilitatea* statului de a exercita dreptul de regres în condițiile legii".

De asemenea, potrivit celor reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 45/2018, „statul trebuie să realizeze o primă evaluare și nu să introducă mecanic o asemenea acțiune. Astfel, statul, prin reprezentanții săi, va trebui să formuleze acțiuni în regres numai dacă în urma evaluării realizate la nivelul acestuia se apreciază că există gravă neglijență sau rea-credință. Dacă statul, prin reprezentanții săi, exercită acțiunea în regres, prin neluarea în considerare a prevederilor alineatului (2), astfel cum rezultă din modul de redactare a textului de lege criticat, s-ar ajunge la translatarea acțiunii în răspundere civilă obiectivă promovată împotriva statului la acțiunea în regres promovată împotriva magistratului. Ar rezulta că magistratul ar fi chemat în judecată ori de câte ori statul "pierde" un proces în condițiile art. 96 alin. (7), în temeiul răspunderii civile obiective. Or, deși acțiunea de regres are în vedere răspunderea civilă subiectivă, caracterul obligatoriu al acțiunii statului, astfel cum aceasta este reglementată, nu lasă nicio marjă de apreciere în privința acestuia pentru a discerne dacă sunt îndeplinite criteriile prevăzute pentru angajarea răspunderii civile subiective a judecătorilor/ procurorilor."



Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

Susceptibilă de multiple critici este și propunerea ca hotărârea adoptată de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a constatat faptul că eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență, să constituie temei al răspunderii disciplinare.

Astfel, chiar dacă exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență constituie abatere disciplinară, între cele două forme de răspundere disciplinară/civilă nu există o legătură intrinsecă pentru ca, în mod obligatoriu, să rezulte o intercondiționare între ele.

O asemenea delimitare între cele două tipuri de răspundere se impune tocmai pentru a evita crearea unui sentiment de temere a magistratului în a-și exercita atribuțiile sale constituționale și legale.

În plus, *de lege lata*, răspunderea civilă a statului pentru eroare judiciară nu mai este legată de angajarea răspunderii penale sau disciplinare a judecătorului, ci strict de ideea de eroare judiciară.

Curtea Constituțională a reținut astfel în considerentele Deciziei nr. 45/2018 că „indemnizarea de către stat pentru eroare judiciară nu este condiționată de săvârșirea unei fapte de către judecător/procuror pentru care acesta a răspuns penal/disciplinar. Se realizează, astfel, o distincție, pe de o parte, între răspunderea civilă a statului și cea a judecătorului/procurorului și, pe de altă parte, între răspunderea penală/disciplinară a judecătorului/procurorului. Din modul de redactare a noului text normativ se înțelege că statul va indemniza persoanele vătămate dacă s-a produs o eroare judiciară, indiferent de conduita magistratului în cauză; practic, răspunderea civilă a statului este îndepărtată de sfera răspunderii penale/disciplinare a judecătorului/procurorului. Prin urmare, răspunderea statului devine o răspundere directă și obiectivă, nefiind condiționată de poziția subiectivă pe care judecătorul/procurorul a avut-o pe parcursul procesului.”

În final, referitor la obligativitatea încheierii de către judecători și procurori a unei asigurări de răspundere civilă profesională, Plenul constată că aceasta a constituit obiectul reglementării Legii nr. 303/2004, astfel cum a fost completată și modificată prin Legea nr. 242/2018. Astfel, potrivit art. 96 alin. (11) din Legea nr. 303/2004, *„Consiliul Superior al Magistraturii va stabili, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, condiții, termene și proceduri pentru asigurarea profesională obligatorie a judecătorilor și procurorilor. Asigurarea va fi acoperită integral de către judecător sau procuror, iar lipsa acesteia nu poate să întârzie, să diminueze sau*





CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 24 din 24 februarie 2026

să înlăture răspunderea civilă a judecătorului sau procurorului pentru eroarea judiciară cauzată de exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.”

Această soluție legislativă, considerată de altfel extrem de defectuoasă, a fost adoptată fără studii de impact prealabile și a fost criticabilă sub multiple aspecte, inclusiv din perspectiva inaplicabilității practice a unui sistem de asigurare de răspundere, cerut de altfel de aceeași lege. Or, magistrații răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare *numai în mod excepțional*, când eroarea judiciară este provocată cu rea-credință sau gravă neglijență, motiv pentru care propunerea vizând obligativitatea încheierii de către judecători și procurori a unei asigurări de răspundere civilă profesională este fără îndoială excesivă și disproporționată.

De altfel, date fiind disfuncționalitățile majore constatate în procesul de aplicare a acelor dispoziții legale, față de principiile generale ale dreptului civil și natura juridică a contractului de asigurare, s-a impus reanalizarea și regândirea acelor prevederi, soluția normativă în vigoare corelându-se, în mod evident, cu ansamblul reglementărilor interne.


Judecător Gheorghe-Liviu Odagiu,
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii




Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01



Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro



Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011